

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 30. De Æternitate Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](#)

Jam non dicam vos servos. Vos autem ^{September.}
dixi amicos; quia omnia, quæcunque acce-
pi à Patre, nota feci vobis. *Io. 15. v. 14.*

& 15.

Amicus Christi, si volo, nunc fio. *Aug.*

D I E S XXX.

De Æternitate Dei.

I.

Deus est æternus, nec unquam esse cœ-
pit, nec unquam esse cessabit; cum sit
is, qui est. *Ego sum, qui sum.* Hoc est:
subsistit per seipsum, nec ab ulla alia natu-
ra penderet: atque ita est natura necessaria;
ac proin immutabilis, cum ipsius essentia
(ut cum Scholis loquar) ab eius existentia
non distinguitur. Est ante omnia tem-
pora. Est in tempore, sed tempus ipsius
mensura non est. Omnia tempora in æ-
ternitate sua comprehendit; sed illis non
comprehenditur; per ipsum omnia inci-
piunt; & ipse nunquam incipit; per ipsum
omnia progrediuntur, & ipse nunquam
progreditur; per ipsum omnia prætereunt;
& ipse nunquam præterit; per ipsum o-
mnia finiuntur, & ipse nunquam finitur.
Æternitati Dei nihil est præteritum, futu-

Exod. 3. 14.

September.

*Nihil autem
praterit in
eterno, ni-
hil futurum
est, aeternitas
tantummo-
do est. Aug.*

Psal. 101.

27.

I. Cor. 7. 31.

Psal. 101.

27.

Psal. 72.

28.

rum nihil; sed omnia præsentia, cùm Deus semper sit, qui est: Cæli, inquit Propheta, licet incorruptibiles videantur, peribunt: tu autem, Domine, in eternum permanes, & non mutaberis. Aeternitas Dei, est veluti rupes firma, & inconcussa. Tempus est veluti torrens, qui ad pedem hujus rupis alliditur, & secum omnia trahit, cùm ipse cursus sui rapiditate tractus, nascens, & periens perpetuò, faciat, ut omnia secum nascantur, & pereant. Præterit enim figura hujus mundi. Quicunque mundo adhærent, cum ipso prætereunt: sed, tu, mi Deus, nunquam præteris. Ipsi peribunt, tu autem permanes, quia aeternus es; nec iij, qui tibi adhærent, peribunt unquam.

II. Aeternitas Dei suppeditat nobis plures, magnas, & perquam salutares veritates ad vitam nostram recte instituendam. Si Deus est aeternus, tum est immutabilis, & proin semper æqualiter pulcher, æquilater bonus, æqualiter perfectus; atque ideo æqualiter semper amabilis. Qui igitur sit, ut meus in ipsum amor adeo mutabilis, & inconstans sit? is semper idem est erga me; cur igitur erga ipsum idem non semper ero? si Deus est aeternus, tunc firmus, & immutabilis est: ei igitur adhærere me oportet. Qui

ad-

adhæret immobili, inquit S. Augustinitus, non Septembri
movetur: *Vae his, qui hæserint transeuntibus;*
quoniam simul transeunt. Felix ille, qui cum
Propheta dicit: *mibi autem adhærere Deo*
bonum est; ponere in Deo spem meam.
Si Deus est æternus, tunc ejus quoque re-
munerationes æternæ sunt. An non igi-
tur res felicitate plena est, servire Deo, cu-
jus remunerations non magis, quam ipse
finem sortiri possunt? si Principibus, & Re-
gibus servio, si eorum favore fruor, Prin-
cipes, & Reges, & cum ipsis eorum favor,
omniaque, quæ ab illis mihi obveniunt, e-
vanescunt. Quantumcunque iij sublimes
sint, corrident, & qui illis nituntur, cum iij
cadent.

III. Verum ad te, Domine, quod atti-
net, cuius Majestas inconcusso æternitatis
fundamento nixa est, evanescere, & cade-
re aquæ parum potes, ac remunerations,
quas polliceris illis, qui tibi serviant. Æter-
nitas est pretium, quod minimis eorum la-
boribus tribuis. At quænam æternitas?
æternitas, quæ est interminabilis vitæ tota simul,
& perfecta possessio. Quanta felicitas! quan-
ta remuneratio! damnati, inquit Tertul-
lianus, quovis momento totum æternitatis
pondus sustinent. Et Beati quovis momen-
to fruuntur omniæ æternitatis felicitate. Tota
si

Boetius,

September. simul, & perfecta possessio. Anne Deus minori pollet ingenio ad remunerandum, quam ad puniendum? Deus est æternus, & supplicia æquè, ac remunerations, æterna erunt. Quis igitur Deum offendere non vereatur, qui vindictas ad æternitatem usque extendere potest? nolite timere eos, inquietabat Servator, qui occidunt corpus; animam autem non possunt occidere: sed potius timete eū, qui potest & animam, & corpus perdere in gehennam. Dico vobis: hunc timete. Conquerimur aliquoties de patientia Dei in tolerandis peccatoribus. Non est patiens, inquit Tertullianus, nisi quia æternus est: patiens, quia æternus. Lenitati patientiæ suæ substituit pñnarum æternitatem, quam destinat ijs, qui patientiâ abutuntur. Verere igitur patientiam Dei, quia non minus tibi formanda est, si eâ abutaris, quam ejus justitia.

Statue soli Deo adhærere, cum præter ipsum nihil sit æternum, & cuius pñnæ, & remunerations æternæ sunt.

Dies mei sicut umbra declinaverunt; tu autem, Domine, in æternum permanes. *Psal. 101. 12. & 13.*

Junge cor tuum æternitati Dei; & cum illo æternus eris. *Aug. in Psal.*

Finis Tertiij Trimestris.

ln.

